

מ"ת 26313/10 - מדינת ישראל נגד ג ד

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 15-10-26313 מדינת ישראל נ' ד (עוצר)
תיק חיזוני: מס' תיק חיזוני

בפני כבוד השופט יוסי טורס
מבדחתת מדינת ישראל
נגד ג ד
משיב

החלטה

הבקשה וההליכים עד כה.

1. לפני בקשה לעיון חוזר במסגרת עותרת המבקשת להורות מחדש על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים נגדו. כן מבקש ל החלט את הערבותות שהופקדו כתנאי לשחרורו.

טרם דיון בבקשת ראייתי לפרט את ההליכים עד כה.

2. הנאשם הוועד לדין בשל שורת עבירות אלימות, איומים ופגיעה בפרטיות של מי שהייתה זוגתו. היהות ובין לבין הודה הנאשם והורשע בכתב אישום מתוקן, אתארא להן בקצרה את עובדותיו של כתב האישום המתוקן.

3. במהלך התקופה בה קיימן הנאים קשר זוגי עם המתלוונת (צעריה כבת 22 במועדים הרלוונטיים) התקין הוא מצלמה נסתרת בחדר השינה וצילם, ללא ידיעת המתלוונת, את המתלוונת בעירום וכן בעת שקיימה עמו יחסי מין. בשלב מסוים ולאחר שהמתלוונת ביקשה להיפרד מהנאשם, איים עלייה במספר רב של הודעות בוטות וקשות, כי יפרסם ברבים (לרבבות בראשת האינטרנט) את הסרטים בהם היא נראית מקידמת יחסי מין. כן איים עלייה הנאים כי יפגעו בה ובכל חברתה של המתלוונת בכך שאמר לה שישפוך חומצה על פניה של המתלוונת וקשות. עוד איים הנאים על חברתה של המתלוונת בשעת לילה מאוחרת ודפק על הדלת בחזקה. בנוסף, הנאשם פגע ברכבה של המתלוונת שלוש פעמים: פעמיים ניקב את צמיגי הרכב ובפעם אחת שף עליון בכנזין.

4. ביום 12.11.15 שחרר בית המשפט (כב' השופט לוקיץ') את הנאשם, תוך שדחה את המלצת שירות המבחן למעצר באיזוק והסתפק בשחרור לחלופה. ימים ספורים לאחר מכן (ביום 8.12.15 נعتרת)

לביקשו לצאת ולעבוד בפיקוחו של מעביד שהתחייב לפפקח עליו וחודש לאחר מכן אף הרחבותי את שעות העבודה עד שעה 18.00. עם זאת, הבהירתי במפורש כי נאסר על המשב ליהיכנס לתחומי X - מקום מגורי המתלוונת. מאז הגיע המבקש מספר בקשות שמהותן היה להיכנס ל X ואת כולם דחיתי, תוך שכנני מפורשות שראוי בעיני להעדייף את בוחנה של המתלוונת ושלות רוחה, על פני חופש התנועה של המשב. ציניתי כי המשב נתון מהשלב הראשון של ההליך בתנאי שחרורם קלים יחסית ומשכך אין באיסור הכניסה ל X ממשום פגעה בלתי מידתית בו. על אחת החלטות הגיש המשב ערר, אשר נדחה. לקרהת חג הפסח של שנת 2016 דחיתי גם בקשה לכינסה חד פעמית ל X לצורך החג, לאחר שהמתלוונת הטייצה בבית המשפט והתנגדה נחרצות לכך.

5. ביום 12.9.16 הוקלו תנאי השחרור של המבקש פעם נוספת, כאשר נקבע כי ישאה בתנאי מעצר בית ליל בלבד (בין השעות 22.00 ועד 06.00 למהרתו) וכי יתר השעות יהיה עליו להיות מפוקח על ידי אחד המפקחים. גם במעטם זה הודגש שהאיסור בדבר הכניסה ל X נותר עניינו. ביום 4.1.17 דחיתי בקשה לבטל את התנאי בדבר הצורך בפיקוח ושוב הבהירתי כי התנאי שעוניינו איסור כניסה ל X עניינו עומד.

6. ביום 19.5.17 התקיים דיון בבקשת המשב לאפשר לו לעבוד במזנון הקאנטרי ב X. במהלך הדיון יצר ב"כ המבקשת קשר עם המתלוונת על מנת לברר אם היא אכן מתגוררת ב X ומה עמדתה ביחס לבקשת זו מסרה לו כי ראתה את המשב עובד בקאנטרי. לאור כך, ביקש הסגנור למחוק הבקשה ואילו המבקשת מצידה הגישה בקשה זו לעיון חוזר ומעצרו המחדש של המשב.

דיון והכרעה

7. בדיון שהתקיים ציין ב"כ המבקשת כי בית המשפט הדגיש פעם אחר פעם את האיסור בדבר הכניסה ל X והנה מתברר כי המשב עשה דין עצמו והוא עובד כבר חדש במקום. נטען כי המשב מעלה באמון שניית בו וכן גם המפקחים אשר הודיעו כי אינם מפקחים בפועל על המשב. לאור כך התבקש מעצרו של המשב עד תום ההליכים נגדו וחילוט הערבויות.

8. ב"כ המשב לא חלך על קיומה של הפרה, אלא טען כי זו לא לוויה בעבירה נוספת ונעשה כל ניסיון לפנות למתלוונת. עוד נטען כי המשב נתון בתנאים מגבלים תקופה ארוכה ללא כל הפרה וכי הוא מצוי בהליך שיקומי. לאור כך טען הסגנור כי ראוי לשחרר את המשב בתנאי שחרור מחמורים יותר והציג שישוחרר בתנאי מעצר בית מלא בבית אחותו. עניין זה טען הסגנור כי מפקחת זו ביצעה את המוטל עליה והוא ראייה לאמון גם היום.

9. לאחר שנתי דעתנו לחומר הראות שהוצע לפני, לטיעוני הצדדים ולכל הנסיבות, ראייתי להיעתר לבקשה, תוך מתן אפשרות למשיב להציג חלופת מעצר אחרת. אນמק להלן מסקנתני.

10. בתי המשפט עמדו לא אחת על החשיבות שיש לייחס לקיום מדויק של תנאי השחרור. חסיבות זו נגזרת לא רק מהສיכון שיוצרת ההפלה (שהרי התנאים באו לאין סיכון זה) אלא גם מה הצורך לשמור על מעמדו של מוסד השחרור בערובה, אשר תכליתו הסתפקות בתנאים מינימליים יותר מאשר מעמדו של אדם, לצורך השגת תכליית המעצר. לאור כך, צוין לא אחת כי סלחנות מוגזמת בעניין פגעה במעמדו של מוסד זה, עלולה להביא לפגעה בנשים אחרים, מקום בו בית המשפט לא יראה בו עוד חלופה עיליה להשגת תכליית המעצר. יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט מלצר בבש"פ 3239/08 **שוקרון נ' מדינת ישראל** (13.5.08),

"המציע של תנאי השחרור, וביחוד של 'מעצר הבית', נועד להפחית, ככל האפשר, את הפגיעה בחירותם של הנשים שקיימת נגדו עילית המעצר. אולם כדי שניתן יהיה להשתמש באמצעות זה, יש צורך להבהיר כי הוא יהיהiesel ומטרתו תושג. מוסד השחרור מן המעצר בתנאים מגבלים מבוסס על ההנחה שהנשים יקימו את תנאי השחרור, בין היתר בשל החשש שההפלה תחייב אותם למשטר. סלחנות מוגזמת להפרת תנאי השחרור עלולה לעודד בעקבותיהן את ההפרות, ובכך לפגום ביעילותו של האמצעי שקבע החוק כדי להגן על חירותו של הנשים... דלדול כוחה של חלופת המעצר להשיג את מטרתה - יוביל לצמצום האפשרות לעשות שימוש באמצעות זה, וכפועל-ויצא מכך יתרגבר הכוונה - הלא רצוי - להזדקק למעצר מלא מאחוריו סורג ובריח".

11. זאת ועוד. בסיס כל שחרור לחלופה מצוי האמון שמכן בית המשפט ליתן במפורח ובמקדים. כאשר אמון זה מתעורר, מתעוררנה הנחת המוצא בדבר יעילותה של חלופת המעצר והתאמתה לנסיבות העניין. עם זאת, מובן כי לא כל הפהה מביאה למסקנה בדבר אובדן האמון בנשים ובמקדים ולא כל הפהה מצדיקה "שבירת כלים".vr נקבע כי "מקום שנאשם בהליך פלילי מפר את תנאי שחרורו ותקשה בבית המשפט לתת בו אמון בשנית, אמון שעומד בסיס כל החלטה לשחרור לחלופת מעצר (בש"פ 8891/09 אקלום נ' מדינת ישראל (12.11.2009)). בצד האמור, לא כל הפהה של תנאי השחרור לחלופת מעצר מחיבת את ביטול החלופה. ההחלטה בכך נזקולה לשיקול דעתו של בית המשפט שבחון את נסיבות המקירה, שבינהן נסיבות העבירה, נסיבות העבירה, וטיב הפהה".(בש"פ 6846 וסימן אדוען נ' מדינת ישראל (15.10.13))

12. הפהה מושא עניינו היא הפהה מהותית שיש בה משום "մשור אמון". בשורת החלטות שבתי והדגשתי את האיסור בדבר כניסה ל-X, וזאת מתוך הצורך להגן על המתלוונת ולו בהיבט של שלונות רוחה והכל לאור אופי העבירות בהן הורשע הנשם. מחומר הראיות - עליו לא חלק הסנגור - עלולה כי המשיב עשה דין עצמי והחל לעבוד בקאנטרי ב-X ללא אישור והוא עשה כן כבר חדש ימים. המבקש אף היה בבית המשפט כאשר הגיע בקשה לאשר לו לעבוד במקום זה ולא גילה כי הוא כברעובד בו ואף שיקר (vr ממש) כאשר ציין לפרטוקול כי "התנאים שלי היום שאני יכול לצאת לעבוד, אבל חדש וחצי לא ניצלתי את זה כי אני לא עובד יותר בחוות". התנאות זו היא בבחינת "משור אמון" של ממש (בש"פ 8112/09 **ראמי גזאי נ' מדינת ישראל** (14.12.14)). אכן, המשיב לא עבר עבירה נוספת ולא ניצל את הפהה ליצור קשר על המתלוונת ואולם אין בכך להוכיח את חומרתה של הפהה. המתלוונת תיארה את תחשותיה כאשר הבדיקה במשיב בקאנטרי ועשה מאמצים להימנע מפגש עמו. הפהה גרמה אפוא פגעה של ממש

במחלוקת אף אם המשיב לא עשה מעשה מכוון לשם כך ובודיק למטרה זו נאסרה עליו הכניסה ל.א.

13. אך יש להוסיף את העובדה שהמפתחים כשלו ככל בתפקידם. המפקח אבי לוי לא אותר כלל על ידי המשטרה ומהומר החוקירה עולה כי הוא שהעסיק בפועל את המשיב בקאנטרי תוך הפרת תנאי השחרור.ברי אפוא שמספר זה אינו ראוי עוד לאמון. המפקח שמדובר אכן היה בחקירתו כי מזה שלושה חודשים לא פגש כלל במסיב וברי אפוא שאף הוא העיד על עצמו שאין ראוי עוד לאמון בהקשר זה. המפקחת קולט אמסלם טענה אמונה שהמשיב ישן בビיטה בכל לילה (על פי תנאי השחרור) אך הודה שהיא יודעת מה מעשיו בשעות היום, עם מי הוא נמצא והואן הוא עובד. מפקחת זו הוכחה במעשהיה שאינה מבצעת את תפקידיה בצורה ראוייה וזאת גם אם אין לראות בהתנהגותה ממשום הפרה של התcheinבותה (ואינני מכיר בענשו). הרושם הכללי העולה מקריאת תיק החוקירה הוא שהמשיב אינו נתון תחת פיקוח כלשהו תקופה ארוכה מאוד. נתון זה מביא למסקנה כי החלטפה בה היה נתון המשיב עד כה אינה אפקטיבית עוד ואין לאשרה (בש"פ 6846/**ויסם עדואן נ' מדינת ישראל** (15.10.13)).

14. מנגד, המשיב נתון בתנאים מגבלים תקופה ארוכה מאוד (כשנה וחצי). נתון זה יש לשקל ולהביאו בחשבון במסגרת בחינת השפעת ההפרה על הנכונות לשוב ולשחרר את המשיב לחולופת מעצר. עם זאת יש לזכור כי הימשכות ההליכים מקורה במקרה זה בדעות חוזרות ונשנות של שירות המבחן והמשיב על מנת להשלים הליך שיקומי בו הוא נתון. עוד יש להביא בחשבון כי המשיב הודה בכתב אישום מתוקן והורשע בו. נתון זה משפייע על עניינו בכינויים מנוגדים. לאחר הודה והרשעה, נחלשת עילית השיבוש (בש"פ 2111/13 **עמרם אליהו נ' מדינת ישראל** (24.3.13)) ואולם מנגד, המסוכנות שהייתה לכואורית בתחילת הדרך, היפה עצת מוכחת וחזקת החפות אינה עומדת עוד לימין המשיב (בש"פ 3825/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (26.5.16)). בעניין זה יודגש כי תיקון כתוב האישום היה מינורי יחסית ולא שינה את האופן בו יש להשקיף על המסוכנות העולה מהמצביע. הצד כל אלו, יש לציין כי זו הפעם הראשונה בה עומד המשיב לדין.

15. סיכומו של דבר, עילית המעצר שהייתה בתחילת הדרך ועדנה קיימת ומצדיקה, למצער, קביעת תנאים מגבלים ממשיים על המשיב. ההחלטה בה שווה המשיב חיים אינה ראוייה עוד לאמון. עם זאת, איןני סתום את הגולל על האפשרות לשחרר את המשיב, אולם יהיה עליו להציג חולופת מעצר אחרת, הכוללת מפתחים שונים והפקדת ערבותות כספיות. לא התעלמתי מכך שמעצרו של המשיב כעת יכול ופגע בהליך הטיפול בו הוא נתון ואולם בעניין זה אין לשחרר להלן אלא על עצמו (להפרה בעת המתנה למסיק), ראה במקרה הקרוב: **בש"פ 5799/16 אחמד פודי נ' מדינת ישראל** (1.8.16)).

16. ביחס לבקשת לחילוט הערבויות: המשיב והמפתחים חתמו על התcheinבות עצמית בסך של 5,000 ל"י את תנאי השחרור. כן הפקידה הגב' קולט אמסלם סך של 5000 ל"י. אמן הגב' קולט ומר שמדובר אכן נכון באלם, אך לא ניתנה להם זכות טיעון בנושא ומילא שהבקשה לא הומצאה להם כנדרש. לאור כך, איןני רואה לתת החלטה בעניינו של המשיב בלבד והנושא ידון כמלול, לאחר שהמבקשת תמציא הבקשה למפתחים ויתקיים דיון בנושא.

17. סיכומו של דבר: לעת הזו, אין מנוס מעצרו של המשיב עד תום ההליכים וכן אני מורה המאשימה تعدן עובדת מעצרו של המשיב בתיק העיקרי על מנת שיתנו הוראות מתאימות לרבות הקדמת מועד הדיון.

ניתנה היום, כ' איר תשע"ז, 16 Mai 2017, במעמד הצדדים.